

Broj 6 - Srpanj 2016

Nogometaš

4. NOGOMETNI OSKAR

Darijo Srna

**KRAJ REPREZENTATIVNE
KARIJERE U VELIKOM
STILU**

EURO 2016

**POBJEDA
KONTROLIRANOG
NOGOMETA**

**Ivan Jurić - Sam svoj majstor...
i kontrolor!**

**Hrvatska priča sa
EURA 2016**

- 3** Uvodnik
- 4** Hrvatska na EURO 2016
- 8** Darijo Srna oproštaj
- 9** EURO 2016
- 12** Marko Pjaca
- 14** 4.Nogometni Oscar
- 18** Ivan Jurić
- 20** HNL nova sezona
- 23** Vijesti HUNS-a
- 24** Oproštaj Jerka Leke
- 26** Kamp HUNS-a

Uvodnik

Ovaj šesti broj Nogometnaša, iskreno rečeno, zamišljali smo sadržajno na jedan drugačiji način. Iznimno smo bili zadovoljni kako se odradio još jedan Nogometni Oscar, odnosno kako je saživio unutar hrvatskog nogometnog miljea. Zadovoljstvo je bilo čuti i sve pozitivne kritike još jednog uspješno organiziranog HUNS-ova Kamp za igrače bez profesionalnog ugovora. Sve se to nadovezalo na niz uspješnih i trofejnih dosegâ naših nogometnaša u klupskim natjecanjima. Može se HR nogomet(aš) dičiti opet, četvrti put zaredom europskim naslovom, (Luka Modrić, Mateo Kovačić), imamo prvaka Španjolske i tamošnjeg pobjednika kupa (Ivan Rakitić), prvaka i kup pobjednika Italije (Marija Mandžukića), kup pobjednika u Ukrajini (Srnu, Eduarda), imamo hit trenera u Premiershipu (Slavena Bilića), ali i hit stručnjaka u Italiji (Ivana Jurića)...

Ima još niz razloga zadovoljstvu i u drugim, nešto manje eksponiranim dosezima. Ono što nam je svima trebalo, ili bolje rečeno jako smo se nadali, to je bio reprezentativni uspjeh na EURU 2016. Tamo gdje je Hrvatska prije 18 godina oduševila nogometni svijet i umalo šokirala elitu u borbi za naslov svjetskih prvaka, vrativši se kući sa brončanom medaljom, gajili smo nadu da je sudbinski definirano ponavljanje povijesti. Po mnogim ocjenama i prije EURA, pogotovo iz tabora same reprezentacije, Hrvatsku se svrstavalo u red pritajenih favorita za maksimalne dosege. Takve euforične najave dolazile su čak i iz tabora reprezentacije, a koje je diktirao samouvjereni gard izbornika Ante Čačića. Čim je ostvario vizu za EURO, krajem prošle godine (nakon dva meča, sa Bugarskom i Maltom) Čačić je nametnuo tezu kako je ovo najbolja generacija hrvatski nogometnaša od samostalnosti te kao takva ima sve predispozicije da „izide iz sjene brončanih“. Nakon prve tri utakmice u grupi D na EURU,

gdje je Hrvatska odigrala odlično protiv Turske (1:0), 60tak minuta dominirala sa Češkom (2:2) i boljom igrom u drugom dijelu svladala Španjolsku (2:1), optimističke najave dobile su legitimitet i u procjenama mnoštva kritike i struke u Francuskoj. Hrvatska je igrala lijepo za oko, težila napadu i kao takva se nametala kao jedan od ozbiljnih pretendena na finale. Nažalost, kako to obično biva, puno očekivanja, gdje god i nereálnih, rasplinula su o zbilju. Portugal, do tada bez pobjede, nakon produžetaka je golom Quaresme u 117.minuti poslao Vatrene kući! Oni su i ovaj EURO, kao i onaj prije osam godina u Austriji, zaključili plaćem i osjećajem neispunjenosti, odnosno uvjerenjem kako su mogli daleko dogurati. Kad je u pitanju Francuska 2016, temeljem i viđenog, takvo uvjerenje držimo legitimnim. Sukladno rasporedu Hrvatskoj se ukazala povijesna šansa da dođe do finala, jer su svi glavni favoriti (Francuska, Njemačka, Italija, Engleska...) bili na drugoj strani natjecateljskog kostura...

Umjesto šlagvort teme za ovaj broj Nogometnaš-a, morati ćemo se zadovoljiti uvodno izrečenim dobrim pričama i posljedičnim radostima, a koje između ostalog tretiramo u ovom broju. Reprezentacija je, unatoč rezultatskom (u konačnici) neuspjehu, ipak učinila dosta dobrih stvari u Francuskoj. Između ostalog probudila je nacionalni zanos oko nogometa i Vatrene, što se prošlih godina negdje po putu zagubio i zbog ne-nogometnih tereta reprezentaciji. Hoće li taj zanos opstati ili će se kroz našu svakodnevicu od jeseni i kvalifikacijama za SP u Rusiji 2018, iznova ugasiti, vidjet će se ubrzo. Prvi dvoboji slijede početkom rujna i počinju sa Turcima, pred praznim maksimirskim tribinama. Simbolika povratka u naše domaće realnosti i otužne atmosfere...

Impressum

godina1 / broj 6
Sranj 2016

Nogometnaš

Glasilo Hrvatske udruge
nogometni sindikat

Izvršni urednik: Mario Jurić
Uredništvo: Sandro Šoronda
Vanjski suradnici: Mladen Bariša,
Robert Matteoni
Lektor: Sandro Šoronda
Marketing: Neki Daniels Media
Tisak: Znanje d.o.o

NOGOMETNAŠ IZLAZI SVAKA TRI MJESECA

HRVATSKA PRIČA SA EURA 2016 – ILI KAKO JE VELIKO OČEKIVANJE PRERASLO U VELIKO RAZOČARANJE, IAKO JE ISTINA O REALNOSTI NASTUPU VATRENIH NEGDJE U SREDINI

DOBRE IGRE U GRUPI SAMO OJAČALE OSJEĆAJ ŽALA

Hrvatski narod nepovratno je podijeljen. Geografski na "sjever" i "jug", politički na "lijeve" i "desne", povijesno na "ustaše" i "partizane"...

Nastup hrvatske nogometne reprezentacije na Europskom prvenstvu u Francuskoj nudio je privid jedinstva. Većina je Hrvata živjela za uspjeh nacionalne momčadi, emotivno proživljavala svaki detalj četiriju susreta na Euru.

Međutim, Hrvatska je natjecanje na kontinentalnoj smotri završila u osmini-finala. Protiv Portugala. Uspjeh ili ne? Prethodno pitanje postalo je razlogom još jedne podjele u hrvatskom nacionalnom biću...

Jesmo li kroz dojam supremacije u skupini stvorili lažnu sliku vlastitih vrijednosti? Činjenica jest – hrvatska je reprezentacija post festum tri odigrana susreta u skupini D dobila najpovoljnije recenzije na Euru. Iz definicije "pritajenog favorita", Hrvatska je promovirana u izvjesnog sudionika (polu)finala natjecanja! Utisak je snažila i mantra izbornika Ante Čačića, koji je uporno ponavljao kako se Hrvatska nalazi u najtežoj skupini na Euru. Međutim iz "skupine smrti" (Španjolska, Hrvatska, Češka, Turska) nitko se nije probio među osam najboljih reprezentacija u Europi!

Velika, a neispunjena očekivanja najčešće slijede – ogromna razočaranja. Upravo takva je emocija obuzela naciju poslije kraha u srazu s Portugalom. Opravdanja – "bili smo bolji, ali nismo imali sreće", zvuče nekako šuplje. Njima se mogu tješiti navijači. I lužeri. Prizivanje sreće prisposodivo je ponajprije malim

momčadima. Hrvatska reprezentacija to nije!

Ante Čačić momčad za Euro osmislio je mjesec dana unaprijed. Za sve izazove i sve protivnike najviše je vjerovao formaciji 4-2-3-1 i sastavu: Subašić – Srna, Čorluka, Vida, Strinić – Badelj, Modrić – Brozović, Rakitić, Perišić – Mandžukić. Pobjeda protiv Turske (1:0) na startu natjecanja imala je veliku specifičnu vrijednost poradi samopouzdanja i stvaranja respekta spram hrvatske reprezentacije.

se odrekao Dejana Lovrena, odaslavši poruku: nitko nije iznad reprezentacije! Na startu Eura, hrvatska je momčad izgledala pripremljena za veliki uspjeh... Neposredno nakon utakmice s Turskom umro je Uzeir Srna. Smrt kapetanovog oca dodatno je ujedinila skupinu. Vidjelo se to i u neposrednom srazu, protiv Češke. Prvih sat vremena hrvatska je reprezentacija izgledala goropadno. Tehničku i taktičku dominaciju materijalizirala je s dva pogotka.

Međutim zbog boli u aduktoru igru je u 62. minuti napustio Luka Modrić. Bez stožernog igrača, momčad je izgubila kompaktnost linija. Mateo Kovačić nije se nažalost pokazao adekvatnom alternacijom. Činilo se logičnijim potezom, na Modrićevu poziciju vratiti Brozovića (pa čak i Rakitića) nego "instalirati" ofenzivi sklonijeg Kovačića. Ovako su Česi olako probijali defenzivni blok hrvatske vezne linije. Probleme u igri hrvatske momčadi dodatno je potencirao pogodak Čeha. Očekivala se reakcija hrvatskog izbornika...

Uvjerljivost igre bila je kudikamo važnija od skromnog rezultata. Uspjeh je osnažio homogenost momčadi, ali i ego izbornika.

Kao osoba koja kreira svijest i filozofiju skupine Ante Čačić ponajviše je zaslužan za pozitivno ozračje u hrvatskoj reprezentaciji. Odbacio je stegu, koju je zagovarao njegov prethodnik (Niko Kovač). Igrači su sveobuhvatno prihvatili Čačićev ležerniji stav i kulerski pristup u komunikaciji.

Prisposodiv izbornički kredibilitet Čačić je stekao onoga trenutka kada

Nažalost, umjesto Čačića reagirali su huligani! Prekinuli su susret i djelomično ostvarili cilj. Napakostili su "Mamićevoj reprezentaciji" i preusmjerili pozornost s igrališta na tribine. U negativnom tonusu, dekoncentrirani je Vida skrivio kazneni udarac. Česi su rezultat uravnotežili. Hrvatski je izbornik za zamjenama posegnuo tek u sudačkoj nadoknadi.

U svekolikoj histeriji poslije utakmice nitko nije govorio o igri i naivno izgubljenim bodovima već o "orjunašima" i "teroristima", ubačenima među hrvatske navijače.

Neposredno prije treće utakmice (nakon pobjede Njemačke nad Sjevernom Irskom) hrvatska je reprezentacija zaprimila vijest kako se i matematički plasirala u osminu-finala Europskog prvenstva. Svejedno, Ante Čačić pokazao je popriličnu kuražnost. Za susret sa Španjolskom izostavio je nezaliječene Modrića i Mandžukića, te kartonima opterećene – Strinića, Vidu i Brozovića. Predstavio je "momčad budućnosti", s petoricom novih igrača. Od prve minute zaigrali su Jedvaj, Vrsaljko, Rog, Pjaca i Kalinić. Španjolski izbornik Vicente del Bosque, krenuo je u utakmicu s Hrvatskom bez kalkulacija. Ponudio je najbolje što španjolski nogomet (europski šampion i svjetski doprvak) ima. Favoriziranost "furijske" potvrdio je gol Morate u 7. minuti utakmice...

Hrvatska je momčad bila evidentno psihički pripremljena za utakmicu, u kojoj "nema što izgubiti". Akcija Perišića i Kalinića u završnici prvog dijela donijela je hrvatskoj izjednačenje, ali i samosvijest da se protiv Španjolske može igrati. Posvjedočili su tomu i statistički podaci o fondu trke. Za dva kilometra Hrvati su pretrčali Španjolce... Po okončanju oglada španjolski su mediji ponajviše zamjerali nizozemskom sucu Kuipersu što nije ponovio kazneni udarac u 71. minuti za njihovu momčad. Subašić je očigledno nepropisno istrčao i "ušao u šut" Ramosu. No, odluka o najstrožoj kazni ionako je bila krajnje dvojbena...

Slutnje kako "isluženi" del Bosqueov sastav ne može nadjačati potentniju i energetska jača hrvatsku momčad

dobile su potvrdu dvije minute prije kraja. Gol Perišića već je na travnjaku Bordeauxa razvlastio europskog prvaka. Bilo je jasno kako ovakva Španjolska nema moći obraniti titulu.

Istovremeno, pobjeda Čačićeve momčadi poprimila je epske razmjere: Hrvatska je od svih kritičara, analitičara i konzultanata, uvrštena u najuži krug favorita, a prvo mjesto u skupini otvorilo je Modriću i društvu lakši put prema – finalnom susretu završnog turnira Europskog prvenstva (najveći favoriti – Španjolska, Italija, Njemačka, Francuska... bili su s druge strane natjecateljskog skeleta).

Samo su rijetki nakon neočekivane pobjede nad Španjolskom uočili pomalo bizaran podatak: Ante Čačić mijenja jedino kada mora! Osim Modrića,

koji je teren napustio naprasno, zbog ozljede, hrvatski je izbornik preinake u momčadi činio tek u smiraju utakmica. Najranije je posegnuo za izmjenom upravo protiv Španjolaca: Roga je u 82. minuti (!?) zamijenio Kovačić. No, u nastaloj euforiji, svi uskliknici kritičara smatrali su se deplasiranima...

Svaki trener na svijetu ima u momčadi svoje "liblinge". Čačićev je neosporno – Milan Badelj. Posljedično, kolateralnom žrtvom izbornikove slabosti postao je Marcelo Brozović. Njega je Čačić, s pozicije zadnjeg veznog, gurnuo na desno krilo (u sustavu 4-2-3-1). Bilo je otprije jasno kako "epic Brozo" nema potrebnu eksplozivnost niti brzinu za tu poziciju (nasuprot potencijalu Marka Pjace). No, taktičkom modifikacijom, hrvatska je reprezentacija ipak dobila pobojnost po desnoj strani: Brozović se "zabijao" u sredinu te otvarao koridore iznimno raspoloženom Dariju Srni.

Čačićevo neiskustvo vođenja momčadi na velikim natjecanjima ispoljeno je u najdelikatnijem trenutku. Na prijelazu iz razigravanja po skupinama u eliminacijske susrete. Nova, tzv. nokaut faza predstavlja posve drugačiji oblik natjecanja. Ne ostavlja prostora za eventualne pogreške...

A upravo protiv Portugala hrvatska je reprezentacija ponudila svoje najslabije Euro-izdanje. U taktičkom smislu susret Hrvatske i Portugala sličio je partiji šaha, u kojoj su rivali strpljivo čekali pogrešku suparnika. Pritom je

hrvatskom izborniku – "pala zastavica". Dok je Fernando Santos sustavno nadograđivao igru svoje momčadi (uvodeći Sancheza u 50, Quaresmu u 87. i Danila u 107. minuti), Čačić je razmišljao...

- Možda bi bilo bolje da uopće nisam mijenjao – uzvratilo je hrvatski izbornik na novinarsku primjedbu što je s uvođenjem Pjace čekao do 110. minute susreta.

Trenutak odluke viđen je u 117. minuti. Nakon individualne pogreške (Strinić) uslijedila je duga akcija Portugalaca, koju hrvatska momčad zbog energetske deficita i pomanjkanja koncentracije nije uspjela zaustaviti. Samozvani "prvi favorit Eura" nenadano se razdužio s ambicijama već u osmini-finala...

Famozne izmjene!? Čak i oni kritičari, koji su na spomen Čačića podigli – "palac gore", primjećuju izostanak reakcije hrvatskog izbornika. Jer, novi igrači podižu ritam igre, stvaraju dodatni pritisak, mijenjaju i unaprijeđuju fizionomiju utakmice. Čačić kritičarima uzvraća protupitanjem: tko kaže da bi s izmjenama bilo bolje? Verbalnim protuudarom hrvatskog izbornika konverzacija skreće u slijepu ulicu. Ulazi u sferu hipoteze. No, mogućnost izmjena u nogometnoj igri i postoji kako bi stratezi dobili priliku promijeniti postojeće stanje na terenu. Ukoliko znaju kako će to učiniti...

Nakon natjecateljskog nadovezali su se ini šokovi... Umjesto poniznosti pred

neiskustvom i pogreškama izbornik Čačić sugovornike je iznenadio retorikom prepunom arogancije i svadalačkih tonova. S nekim se kritičarima i neistomišljenicima (Čiro Blažević, Josip Skoblar...) verbalno obračunavao čak i na osobnoj razini. U St. Etiennu je press-konferenciju iskoristio za politički govor, a najčešća meta izbornikovih eskapada bili su mediji, odnosno novinari. Činjenica da je dočekan kao – neželjeni izbornik, Čačića je očigledno strahovito žuljala. Tek u Francuskoj odlučio je riješiti se "kamenčića u cipeli". Dalje je odlučio nastaviti bos...

Uoči "operacije Euro", hrvatski je izbornik svoje pulene motivirao provokacijom: ovo vam je prilika da izađete iz sjene "vatrenih". Nisu uspjeli! Nekoliko je čimbenika uvjetovalo da legenda o "vatrenima" i nadalje dominira hrvatskim nogometom: taktičko neiskustvo, individualne pogreške, pa u konačnici i deficit kvalitete.

Naposljetku, ukupni dojam hrvatske igre nije izašao iz okvira – korektno izvedbe. U igri Hrvatske protiv Portugala bilo je premalo rizika. A kako kaže američka uzrečica: No guts no glory! No legend no story! Ili, u narodskom prijevodu – tko ne riskira, ne profitira!

Na dodjeli nogometnih Oskara bivši je izbornik Slaven Bilić istaknuo: za iznimne dosege moraš ponuditi i iznimne prezentacije! Usput je i demistificirao "mirakul vatrenih":

- Nema tu velikih tajni. Svi smo odigrali na gornjoj granici svojih mogućnosti. Gotovo cijeli turnir. No, imali smo nekoliko igrača, koji su u presudnim trenucima donosili razliku i izravno utjecali na rezultat. To su ponajprije bili – Šuker, Ladić, Asanović, Boban...

U riječima Slavena Bilića krije se i odgonetka rebusa – zašto današnja generacija nije uspjela? Modrić (protiv Turske), Subašić i Perišić (Španjolska) činili su prevagu u pojedinim utakmicama. No, da bi se kompletnost reprezentacije očitovala u igri i rezultatu, ovoj je momčadi nedostajao – Davor Šuker. Golgeter kilerskog instikta! Taj čimbenik predstavlja razliku između "vatrenih" i svih njihovih nasljednika. Uključujući i sadašnju generaciju.

KAPETAN VATRENIH NA SVOM OPROŠTAJNOM TURNIRU ODIGRAO JE IZVANREDNO I, ŠTO JE DIRNULO CIJELI SVIJET, SA PONOSOM U POČAST NJEGOVU OCU UZEIRU KOJI JE PREMINUO NAKON PRVE UTAKMICE SA TURSKOM

KRAJ REPREZENTATIVNE KARIJERE U VELIKOM STILU

Tamo negdje u prosincu prošle godine razgovarali smo sa Darijom Srnom. Završni intervju za 2015. godinu, analiza učinjenog prije svega u reprezentaciji a onda i u njegovom klubu Šahtaru. Sretan što su se Vatrene uspješno plasirali na europsko prvenstvo u Francusku, istovremeno sjetan jer je kao najstariji akter reprezentacije doživio niz prozivki i kritika neutemeljenog intenziteta i postavki.

-U svibnju 2016. godine navršiti ću 34 godine. Osjećam se izvanredno, pun sam motiva i želje za nastavak nogometne karijere. No, što se tiče reprezentacije EURO u Francuskoj biti će moj oproštaj od Vatrene. Nakon 13 nezaboravnih godina u nacionalnom dresu, fantastičnih doživljaja i druženja, sretnih i tužnih utakmica, najposebnijih doživljaja, došao je trenutak da se povučem. Hrvatska neće imati problema oko mog nasljednika jer Šime Vrsaljko djeluje posve spreman da preuzme važne uloge u reprezentaciji...

Iako je točno da je tadašnja izjava bila dijelom proizvod i javnih pritiska da se povuče „jer više nije onaj stari“, Srno je promišljanje ipak bilo logično. Sa 34 godine može se krenuti u još jedan kvalifikacijski ciklus, uostalom Niko Kovač je svoje najbolje godine u reprezentaciji odradio u dobi od 35-37 godina. No, Srna

je vrlo emotivan čovjek i teško mu padaju sumnjičenja, stalno prozivke i inače loša navika u Hrvatskoj da se igrače već nakon tridesete godine stara „prestarima“ za vrhunski nogomet...

Da je i u ovom slučaju potvrđena suvišnost takvog pristupa pokazao je i nastup Darija Srne na EURO. Točno kako je najavljivao, kapetan rekorder po broju nastupa za Hrvatsku (134), bio je maksimalno spreman i učinkovit u susretima sa Turskom, Češkom, Španjolskom i Portugalom. Nije mali broj onih koji kažu da mu je to bio najzreliji turnir u reprezentativnom dresu, među šest koliko ih je odigrao za Hrvatsku. Ovaj u Francuskoj, međutim, neće biti najposebniji samo zbog najavljenog oproštaja i igrački odličnog mu učinka. EURO 2016 će biti obilježen i tužnom sudbinom kapetana Vatrene, kojem je najveću radost poslije odlične igre i pobjede na debiju sa Turskom, odmah nakon kraja utakmice ugasila tužna vijest o smrti oca mu Uzeira. Darijo Srna bio je iznimno vezan uz svog oca, koji je unatoč mnogim tragedijama u životu, unatoč mnoštvu teških godina da se one nekako zatome, smogao snage da ide naprijed i silnim trudom i odricanjima omogućiti svojoj obitelji što lakšu svakodnevnicu. Uzeir Srna nije bio tipičan otac nogometaša koji je kroz sinovljevu karijeru tražio vlastite javne afirmacije, ili nedosanjane igračke radosti. On

je bio „samo“ brižljiv otac koji se podredio svojoj obitelji, a koji je onom članu koji je imao veliki nogometni talent pomagao koliko je mogao da ostvari svoje snove. Uzeir je rijetko kad uopće bio u medijima kao otac Darija Srne, a što se najbolje prepoznalo i kroz široj javnosti nepoznatoj priču o njegovim teškim životnim okolnostima i obiteljskim tragedijama... Tuga Darija Srne, koji je snagom karaktera i obećanja pokojnom ocu vratio u reprezentaciju na EURO, a koja se najviše vidjela prilikom intoniranja himni, dirnula je ne samo ljude u Hrvatskoj nego i u svijetu. Način na koji je odigrao iduće tri utakmice služe na čast kapetanu Vatrene, koji je i sa teretom obiteljske tragedije, bio izvanredan. Točno onako kako bi to od njega očekivao njegov otac...

U našoj javnosti sada je, nakon svega, osnažena teza kako bi Srna trebao i dalje ostati u reprezentaciji. Koliko smo upućeni on će ostati dosljedan svojoj odluci iz prosinca prošle godine. Koliko god bio tužan okvir njegova završetka reprezentativne karijere, toliko je po igračkom učinku i iskazanoj hrabrosti idealan za zaokruženje Vatrene mu kruga. Darijo Srna odlazi u velikom stilu, kako dolikuje reprezentativnom rekorderu, igraču koji je izborio i branio boje Hrvatske na šest velikih natjecanja (4 EURA i 2 SP-a) i donio navijačima Vatrene puno radosti...

UEFA
EURO2016
FRANCE

POST FESTUM EURA 2016, PRVOG SA 24 SUDIONIKA

POBJEDA KONTROLIRANOG NOGOMETA

Euro 2016. testament je Michela Platinija. Svojevrsna ostavština europskom nogometu i rodnoj mu grudi – francuskoj. Jedan od najboljih igrača u povijesti europskog nogometa utjecajem „više sile“ napušta čelnu poziciju UEFA-e. Ostati će upamćen po brojnim inovacijama, posebice u natjecateljskom segmentu nogometnog sporta, ali i – nečasnom otpustu. Etičko povjerenstvo FIFA-e njegovo primanje honorara za savjetničke usluge proglasilo je sukobom interesa. Euro u Francuskoj Platini je doživio pod suspenzijom.

Odluka da Francuska postane domaćinom Europskog prvenstva donijeta je na Kongresu UEFA-e, 28. svibnja 2010. Tako je Francuska postala prvom zemljom na kontinentu koja je Prvenstvo Europe u nogometu organizirala po

treći puta (nakon 1960. i 1984.). Je li predsjednik UEFA-e izravno utjecao na pobjedu Francuske (u preglasavanju su pobijedili candidature Turske i Italije)? Odgovor je turskim novinarima, pomalo nediplomatski, ponudio sam Platini: **- Kad predsjednik bude Turčin, onda ćete možda dobiti organizaciju velikog natjecanja!**

Neizravno, Francuz talijanskih korijena sugerirao je kako niti domaćinstvo Eura 2008. nije prošlo bez upliva sa strane. Tada još iznimno moćan predsjednik FIFA-e Sepp Blatter agitirao je za „najbolju opciju“, zajedničku kandidaturu Austrije i Švicarske.

Platini je natjecanje u Francuskoj najavljivao kao „prvenstvo novog doba“. Naime, pod plaštom skrbi za nogometnu obitelj, UEFA je prateći vizionarski duh

svog predsjednika usvojila novi format natjecanja. Umjesto, dotadašnjih 16, na završnom turniru u Francuskoj predviđen je summit – 24 reprezentacije!

Istovremeno, kvalifikacijski je ciklus osnažen samo za jednog novog člana. Na nogometnoj karti Europe pojavio se Gibraltar – engleska enklava na jugu Španjolske. Format izlučnog natjecanja ostao je isti: 53 reprezentacije razvrstane su (na ždrijebu u Nici), u devet kvalifikacijskih skupina (osam sa šest i jedna s pet dionika).

Prve kritike novom ustroju UEFA je zaprimila neposredno nakon odluke o sudjelovanju 24 reprezentacije u završnici. Najčešće objede bile su: zaboga, čemu kvalifikacije ako se u konačnici sastaje – pola (nogometne) Europe?

Iza floskula o razvojnom aspektu

nogometnog sporta konkretne su brojke: povećan je fond utakmica na završnom turniru – s 31 na 51! Posljedično, na tribinama francuskih stadiona pojavilo se milijun ljudi više nego u Poljskoj i Ukrajini četiri godine ranije. I ono najbitnije: po završnom računu, UEFA očekuje prihod od dvije milijarde eura!

Shodno navedenim ekonomskim pokazateljima povećao se i nagradni fond sudionicima završnog turnira. No, već i letimičnom računom razvidno je kako "namjenska sredstva" nisu razmjerna rastućem budžetu Eura. Umjesto dosadašnjih 196, za nagradni fond aktualnog Europskog prvenstva previđen je 301 milijun eura.

Platini je dijete talijanskih ekonomskih emigranata (roditelji su mu bili kuhari). Uvijek je isticao svoje radničko podrijetlo i naglašavao senzibilitet spram socijalne (ne)jednakosti. Za njegovog mandata prosperirali su siromašniji savezi i klubovi. Mada je predsjednik UEFA-e prvenstveno morao namiriti i apetite najgladnijih, odnosno najbogatijih.

Platinijev "novi poredak" iznjedrio je i nekoliko nemalih iznenađenja tijekom kvalifikacija. Činjenica da Nizozemska nije izborila nastup na "velikom tulumu" u Francuskoj predstavlja senzaciju. Iznenađenjem možemo smatrati i izostanak nekadašnjeg prvaka Europe, reprezentacije Danske. Mjesto među 24 sudionika Eura nisu izborili niti Norvežani niti Škoti, kao jedini segment Ujedinjenog kraljevstva, kojemu to nije uspjelo. No, debitantski nastup ostvarile su reprezentacije Albanije, Walesa, Sjeverne Irske, Islanda i Slovačke.

Novi format završnog turnira prohodnost

u drugi krug natjecanja preuzeo je sa svjetskih prvenstava. Nakon razigravanja u šest skupina (po četiri momčadi) natjecanje je nastavilo 16 reprezentacija. Naizgled, bilo je to plodno tlo za ofenzivnu igru. Pa ipak, napadačka je igra posve izostala. Kao da je većina sudionika nastavila filozofiju kvalifikacijske faze.

Već prve analize ponudile su zaključke o igri sumnjive kvalitete. Na francuskom turniru bilo je malo golova, ali puno "atletike" i – neizvjesnosti. Neosporno, zamisao s 24 momčadi u završnici razvodnila je koncentrat kvalitete! Podosta je stručnih opservacija, koje su suglasne u razmišljanju kako je ovo prvi Euro, kvalitetom opskurniji od Svjetskog prvenstva.

Talijani za izloženu tezu nude i konkretan primjer: svoju reprezentaciju! Sverasireno je razmišljanje s druge strane Jadranskog mora kako "azzurri" od 2006. (godina kada su osvojili posljednji veliki turnir, Svjetsko prvenstvo u Njemačkoj) nisu imali lošiju momčad od aktualne. A ti i takvi Talijani zaustavljeni su u četvrtzavršnici Eura nakon raspucavanja jedanaesteraca – od Nijemaca!

U inflaciji prosječnih vrijednosti za konačni je poredak presudnu je ulogu imala stručnost izbornika. Mnogi su kao aksiom prihvatili tezu Čire Blaževića: ne da je bitan, trener je u nogometu – najbitniji! A trenerski se rukopis na Euru najizravnije iščitavao u prezentacijama Italije i dakako, Portugala.

Antonio Conte s pričuvnim je klupskim igračima došao među osam najboljih. Igru i ambicije "azzura" tijekom cijelog turnira držali su praktički vratar Buffon i trojica igrača zadnje linije (Barzagli, Bonucci, Chelinni). U igri – prema naprijed, vrijedilo

je prebiranje po krunici i vapaj: što Bog da! A zatajni Fernando Santos od "vječitih je luzera" stvorio – šampione. Premda je portugalska momčad kvalitetom bila gotovo izvan kruga favorita (iza Francuske, Njemačke, Španjolske, Belgije, pa i Hrvatske...) Santos je "kontroliranim nogometom" neutralizirao sve suparnike. Dizertaciju je obranio pri kraju nedjelje, 10. srpnja 2016. Pobjedio je Francusku bez Cristiana Ronalda!

No, najveće iznenađenje turnira svakako je Wales. Reprezentacija koja ima praktički samo dvojicu vrhunskih igrača (Bale i Ramsey na nogometnom tržištu vrijede 110 milijuna eura, a svi ostali igrači Walesa – 70) došla je do polufinala. Mnogi analitičari francuskih zbivanja u raspravi o kvaliteti igre kao argument za slabu kakvoću navode upravo primjer Walesa. Mada su Bale i društvo imali svoje trenutke nadahnuća. Poglavitno su u srazu s Belgijcima prezentirali – "kontinuiranu

TKO SU NAJVEĆE ZVIJEZDE EURA?

Najstaknutije pojedince predodredila je finalna utakmica. Mediji su obračun na Stade de Franceu poticali dvobojem između **Griezmann**a i **Ronalda**. Uz njih, izdašnije su pozitivne recenzije tijekom turnira dobi(va)li još i **Bale**, **Perišić**, **Payet**... No, u junaka finalnog ogleđa prometnuo se, do St. Denisa, gotovo "anonimni" – **Eder**!

Svekoliko je međutim uvjerenje kako su na ovogodišnjem Euru dominirale – momčadi. Čak i ponajveće zvijezde turnira, (poput spomenutih Griezmann i Ronalda) svoj su ego podredile interesima svojih reprezentacija. Upravo je stanje kolektivnog duha odredilo i uspjeha tzv. autsajdera, reprezentacija Walesa i Islanda. Analogijom, kroz

razočaravajuće prezentacije svojih momčadi, kao potencijalne zvijezde podbacili su velikani poput **Inieste**, **Müllera**, **Lewandowskog**, **Rooneya**... Nameće se stoga zaključak kako nije viđeno slično natjecanje, prije francuskog Eura, na kojemu su istinske zvijezde bile – kompletne reprezentacije!

igru". A Belgija se pojavila u Francuskoj s reputacijom druge reprezentacije na svijetu (po FIFA-inom rankingu). I u igri belgijske reprezentacije mogao se uočiti trenerski talent. Odnosno, njegovo odsustvo. Dok su Conte i Santos iz svojih pulena iscijedili sve kapacitete, Marc Wilmots opravdao je nadimak kojeg su mu još za igračkih dana nadjenuli Nijemci (godinama je nastupao za Schalke 04): "Das Kampfschwein" ("borbena svinja"). Svekoliko je zaključak kako najsjajnija generacija belgijskih nogometaša

zaslužuje talentiranijeg izbornika. Podosta je onih koji će među najveća iznenađenja Eura uvrstiti i reprezentaciju Islanda. Hrvatima nogometaši s vulkanskog otoka i nisu neko iznenađenje. Igrali smo s njima dodatne kvalifikacije za nastup na Svjetskom prvenstvu u Brazilu. No, Island se evidentno pokazao iznenađenjem za Nizozemce (dvaput su ih svladali u kvalifikacijama) i Engleze (otpravili su ih doma u osmini-finala). Reprezentacija Islanda zaslužuje međutim status najvećeg fenomena. Švedanin Lars Lagerbäck stvorio je respektabilnu momčad, bez zvijezda, na uzorku od 330.000 ljudi. Islandana je jedva stotinjak koji se profesionalno bave nogometom. Njihov kontrast su Englezi. Svjetski prvaci vlastite samodopadnosti. Mazohistički uživaju u ništavnosti svojih rezultata i uz pivo se nostalgичno prisjećaju jedinog uspjeha u povijesti. Otprije 50 godina. Na

svom tlu. Mada do danas nije razriješen misterij je li odlučujući pogodak u srazu s Njemačkom bio regularan ili ne? Mnogi će mediji poslije francuskog summita provlačiti upit: je li trijumf Portugalaca zaslužen? Po svom određenju, sport je egzaktan. Definira ga rezultat. Stoga je i svaka pobjeda zaslužena. Dojmovima se najčešće hrane oni, koji ovakvim epilogom nisu zadovoljni. A takvih je nakon Eura – podosta. Među njima su i Hrvati, sa svojim samouvjerenjima kako su igrali – "najljepši nogomet na turniru".

Tu su negdje i Nijemci. Njihovi mediji najčešće citiraju vratara Neuera, koji se okomio na igru Francuza u polufinalu Eura. OK, značajno oslabljena njemačka momčad prividno je dominirala protiv Francuza. Ali, u nogometu se ne živi od dojma ili statistike. Oni koji se nadahnjuju impresijama odlaze u Louvre. Na Stade de Franceu ili Velodromu živi se od golova. A Nijemci u Marseilleu nisu postigli – nijedan.

Platinijeva "kvaka 24" sa stručnog je aspekta dobila isključivo negativne kritike. No, "razvojni aspekt" nogometnog sporta jamačno će poduprijeti ekonomski pokazatelji. Ali i socijalno-kozmopolitski čimbenici. Pokazalo se kako ništa na svijetu ne može ljude ujediniti kao nogomet. Iluzija globalnog jedinstva, u kojoj su politika i terorizam predstavljali drugorazredne vijesti, potrajala je punih mjesec dana. Poglavitno je malim narodima Euro donio – veliku radost. A Portugal učvrstio uvjerenje kako danas svatko može postati nogometnim prvakom Europe!

ZVIJEZDA EUROPSKOG LJETNOG PRIJELAZNOG ROKA JE NAŠ MARKO PJACA

ČOVJEK HUNS-OVIIH OSCARA NA PRAGU EURO ELITE

O davno se na Apeninskom poluotoku ne pamti takva pomama za nekim nogometišem. Najveći uglednici među talijanskim klubovima poželjeli su u svom rosteru za iduću sezonu – Marka Pjaju. Generalni direktor Milana Adriano Galliani i osobno je došao u Zagreb ne bi li privolio krilnog napadača Dinama da obuče dres "rossonera".

Novi trener Milana, Vincenzo Montella inzistirao je na dolasku 21-godišnjeg hrvatskog reprezentativca. Zanimljivo, talijanski mediji nisu Pjaju detektirali kao Montellin "prvi pick". Glavni lik njihove fabule o bliskoj budućnosti "rossonera" bio je jedan drugi Hrvat – Mateo Kovačić. Navodno, Montella još aktualnog nogometiša Realu vidi kao središnju figuru igre Milana. Medijski "stilisti" 22-godišnjeg Kovačića predstavljaju kao "Bobana nove ere".

Galliani je u Zagrebu, završio na večeri s Markom Naletilićem, Pjacinim zastupnikom. Zbog dugogodišnje bliske suradnje i prijateljskih odnosa obitelji Naletilić (utemeljili su ih otac Predrag i Ariedo Braida, bivši sportski direktor Milana) "rossoneri" su imali svojevrsnu prednost prvokupa Pjaje. Milan je predočio i najkonkretniju, a ujedno i najzdašniju ponudu za Pjaju – 25 milijuna eura (a "u talonu" i tri milijuna bonusa). Potencijalno

Pjacin odlazak iz Maksimira u Milano trebao je predstavljati najveći transfer u povijesti HNL-a (dosadašnji rekord drži Luka Modrić – 21 milijun eura za njega je Dinamu isplatio londonski Tottenham). U konačnici, ta se ponuda i Dinamu činila prihvatljivijom od Napolijeve. Naime, Napolitanci su "službenom Maksimiru" za reprezentativni paket (Pjaja & Rog) ponudili – 35 milijuna eura. No, otpočetak ta opcija nije zaživjela. Iz prozaičnog razloga: igračima se nije dopala! Dugo se činilo kako će Montella slagati momčad – oko Pjaje (umjesto Kovačića). Angažman 21-godišnjeg hrvatskog nogometiša mogao je imati počasno mjesto u povijesti Milana. Naime, milanisti se nalaze za razmeđi povijesnih epoha. Nakon 30 godine vladavine i većinskog udjela u klubu, čelnu poziciju AC Milan napušta Silvio Berlusconi (zadržao je tek 20% dionica). Novi vlasnici su Kinezi. Marko Pjaja trebao je postati prvom akvizicijom "kineskog Milana"...

Međutim razdoblje prijelaznog roka oduvijek se smatralo poprilično turbulentnim i nepredvidivim vremenom. U jagmi za Pjacom niti moćni Juventus nije ostao – u zaleđu. Upravo se klubu iz Torina u aktualnom mercatu ukazuje ogromna količina novca. Pred realizacijom su transferi Pogbe (u Real za 120 milijuna eura), Bonuccija (60 milijuna, u Manchester City), Zaze (30, West Ham)... Za Pjaju, Juventus je ponudio "samo" – 20 milijuna eura. Ali i dodatnih pet milijuna

kroz bonuse. S obzirom na ambicije i moć Juventusa, uvjetnih pet milijuna eura čine se poprilično izvjesnima. I premda je kao dječak bio zadivljen Ronaldinhom i poradi njega imao na zidu dres Milana, Marko Pjaja ponudu Juventusa doživio je kao najveći izazov. Iako svjestan kako za momčad trenera Massima Allegrija vlada nesmiljena konkurencija... Evidentno je, talijanski su treneri uočili grandiozan potencijal Marka Pjaje. No, niti oni nisu uspjeli razumom, ali niti trenerskim instinktom dokučiti odgovor na svoje pitanje: zašto je Pjaja u 120 minuta utakmice Hrvatske i Portugala, na Euru, igrao tek zadnjih deset? Bivši talijanski reprezentativac Vincenzo Montella (20

Ideal nogometne igre Marka Pjaje nije Mario Mandžukić. Nije to niti Karim Benzema. Najboljem igraču HNL-a smisao nogometne igre najviše je približio – **Ronaldinho**. - **Uvijek mi je imponirala njegova lakoća poteza. Najčešće maestralnih. Ronaldinho je sve radio s osmijehom na licu. Mislim da je to bit bavljenja bilo kojim poslom. Uživati u onome što radiš** – tvrdi Pjaja. Njegova naklonjenost Milanu nije slučajna. "Dečko iz Borovja" živi svoj san, jer dolazi u klub, čiji je dres nosio i čovjek, koji ga je ponajviše inficirao nogometnim virusom.

Višnja i Željko Pjaja iznimno su ponosni na svoju djecu. Kćeri Martina i Iva završile su psihologiju i farmaciju. Marko je pak završio – u Milanu. Do sada su roditelji redovito nazočili svim njegovim utakmicama – u Maksimiru.

- **Tata mi je najveći kritičar. I kada, po vlastitom uvjerenju, odigram dobru utakmicu, on mi nađe neku zamjerku. Zahvalan sam mu. Njegove me kritike dodatno motiviraju** – veli Marko. Osim nogometnog talenta, mezimac u obitelji Pjaja, na terenu pridodaje još upornost i tvrdoglavost, odlike koje je pridobio sa zagorskim genima, s majčine strane.

nastupa) konstatirao je poput većine hrvatskih navijača: Pjaja je u skromnoj minutaži pokazao više nego većina mu suigrača u dotadašnjem tijeku susreta! Javnu polemiku oko Pjacinog (ne)igranja potaknuo je ponajviše Čiro Blažević. "Trener svih trenera" suznih je očiju popratio eliminaciju hrvatske momčadi s Eura i verbalno se okomio na previd izbornika Čačića:

- **Još ne mogu vjerovati da Pjaja nije igrao protiv Portugala. Sine, taj Pjaja je Bogom dan igrač, a Čačić ga drži na klupi, zagrijava i pregrijava. Za vrijeme TV prijenosa vikao sam na televizor – Ante, uvedi Pjaju. Poslušaj ovu staru budalu! Naposljetku ga je uveo. Nažalost, prekasno...**

Pjaja je tako postao subjektom polemike i razdorom između dvojice izbornika – bivšeg i aktualnog. Rasprava je u konačnici izgubila smislenost, Čačićevim objedama i uvredama na Ćirin račun...

A samo nekoliko mjeseci prije Eura mladom je reprezentativcu bio nadasve upitan nastup u Francuskoj. Tijekom prvog polufinalnog susreta Hrvatskog kupa između Hajduka i Dinama (0:2) u Splitu, Marko Pjaja doživio je tešku ozljedu: slomio je ključnu kost!

Taj i takav udes pomalo je netipična ozljeda u nogometnom sportu. Poglavito što je ključnu kost na poljudskom travnjaku polomio – sin hrvačkog trenera. Naime, još kao klinca otac Željko učio je sina hrvačkim zahvatima i – što bezbolnijem prizemljenju. Lekcije "padanja nakon faula" pohađao je i Markov suigrač, danas prvotimac splitskog Hajduka, Fran Tudor. A Željko Pjaja u svijetu hrvanja poznata je

face: bivši je državni prvak, reprezentativac i trener. Vrhunskim sportom bavila se i mama Višnja. Ona je bila dopravinjica bivše države i najbolja džudašica Hrvatske (u svojoj kategoriji). Sportski geni prešli su i na drugu generaciju. Markove (starije) sestre Martina i Iva bavile su se sinkroniziranim plivanjem, skokovima u vodu i odbojkom. Jedino je najmlađi član obitelji krenuo "stranputicom" i završio – u nogometu. Mada je kao klinac u školi uspješno igrao rukomet, stolni tenis i košarku.

Marko Pjaja završio je Sportsku gimnaziju. Namjeravao je i Kineziološki fakultet, poput oca. Obveze profesionalnog nogometiša zaustavile su njegov proces edukacije. Ili ga samo prolongirale...

U obitelji sportaša, Marko je oduvijek razmišljao – sportski. Iako je živio dječjački san igrajući za Dinamo, voljeni je klub napustio kao 14-godišnjak. Iz vrlo prozaičnog razloga: u Maksimiru (kod trenera Vlade Kasala) nije igrao!? Vratio se u matični klub (ZET) i loptu šutirao za svoj gušt, s dečkima iz kvarta (obitelj Pjaja živi u zagrebačkom Borovju). No, Pjacin talent nije mogao promaknuti. "Pokupili" su ga i odveli – na Kajzericu. Trener Lokomotive Tomislav Ivković bio je otpočetak zaljubljen u Pjacin nogomet. "Bacio" ga je u prvoligaško okruženje sa 16 godina. I dečko je "isplivao"... Trener Lokomotive ljutio se jedino na novinske napise koji su u Pjaci vidjeli – "novog Mandžukića".

- **Niti približno nisu slični tipovi igrača. S**

Hrvatska udruga Nogometni sindikat po završetku svake sezone (već četvrtu godinu zaredom) dodjeljuje Oskare. Marko Pjaja osvojio ih do sada – pet! Prestižnu je nagradu ove godine osvojio u dvije kategorije: proglašen je najboljim igračem (po izboru sudionika) HNL-a, a uvršten je i u najbolju momčad natjecanja. Prošle je godine bio čak trostrukim laureatom. Uz Oskara za igrača lige i člana idealne momčadi, proglašen je i najboljim igračem do 21 godine.

loptom u nogama, načinom driblinga i igrom "jedan na jedan" Pjaja me podsjeća na Karima Benzema, napadača Realu. Oduševljava me njegova igra u oba pravca. Ma, mali je čudo.

A kada ga je nakon tri godine ispratio u Maksimir (Dinamo je za Pjacin transfer platio Lokomotivi – milijun eura), Ivković mu je kazao:

- **Odlaziš u puno veći klub od Lokomotive. Sada moraš biti barem 20% bolji. Poglavito u završnici akcija.**

Već prve sezone u Dinamu, Pjaja je doživio Europsku ligu. Indikativni su bili susreti sa škotskim Celticom. U Glasgowu je za "modre" igrao Portugalac Wilson. Ispromašivao se... Celtic je svladao Zagrepčane – 1:0.

U Zagrebu je povjerenje stručnog stožera pridobio Marko Pjaja. Ostalo je povijest: postao je prvim igračem Dinama, koji je u susretu Europske lige postigao hat-trick! Dinamo je pobijedio 4:3.

Nakon samo šest mjeseci igranja u Dinamu za Pjaju je pristigla prva ponuda. Iz Bologne: osam milijuna eura za perspektivnog, ali nedokazanog tinejdžera! Mamić nije niti trepnuo. Lakonski je zaključio:

- **Za koju godinu vrijedit će pet puta više. Za Pjaju će se tući najbolji europski klubovi.**

Istina, Mamić se pomalo pribojavao Pjajine reakcije. Dečko ipak dolazi iz "borbene obitelji". No, Marku je toga trenutka spoznaja da igra u Dinamu predstavljala – kraj svijeta. Učtivo se zahvalio Talijanima na izdašnoj ponudi. I nastavio neobičan život skromnog hrvatskog tinejdžera i nogometne zvijezde. Nadasve – atipične zvijezde.

Naime, Marko Pjaja i dalje živi s roditeljima, a maksimirsku plaću redovito prosljeđuje u kućni budžet... Uvijek je vedar, nasmijan, pristojan... Priznaje doduše da ima dva poroka: voli sportske automobile i kolače (koje spravlja sestra Iva).

Premda ima tek 21 godinu, Marko Pjaja doimlje se zrelijim i ozbiljnijim od svojih vršnjaka. Proročanstvo Zdravka Mamić o velikom transferu bilo je predvidljivo. Pjajina se karijera razvijala – geometrijskom progresijom.

Njegovu smirenost, "maksimirski gazda" pojednostavljeno pojašnjava: "dečko je čist u glavi"! Jagma uglednih europskih klubova oko Pjaje logičan je slijed događanja. Stoga se Juventus u zaključku ove priče može smatrati velikim pobjednikom. Dobio je igrača, koji bi idućih godina trebao dominirati europskom nogometnom scenom!

ODRŽANO JE I ČETVRTO IZDANJE NOGOMETNOG OSCARA, IZNOVA DOLIČNOG USPJESIMA HRVATSKOG NOGOMETNA(ŠA)

2016

DAŠAK GLAMURA I OSVJEŽENJA NOGOMETNE NAM PRICE

Negdje smo u najavama pisali kako je dojam da je prvi izbor Nogometnog Oscara bio jučer. Nakon četvrtog izdanja koji je 6. Lipnja sada možemo sa ponosom kazati da imamo ne samo „malu tradiciju“, nego i da je zadržana visoka kvaliteta te manifestacije

pozitive domaćeg nam nogometa. U hotelu Westin bilo je dojmljivo, svečano, dijelom radno, ali nadasve pozitivno. Uz dobrodošao dašak glamura, kojeg donose velikani sadašnjosti i prošlosti hrvatskog nogometa, a koji je i poželjno osvježanje za nerijetko teške atmosfere domaće nam

svakodnevice... I ovaj 4.Oscar bio je manifestacija respektabilnog zaključenja klupske sezone. Inicijativa HUNS-a na čelu sa predsjednikom **Dariom Šimićem** i tajnikom **Mariom Jurićem**, uz partnerstvo Sportskih novosti, prerasla je u svečanost

koja je u svijetu domaćeg nogometa doživljena etablirana kao idealni završetak klupske godine. U početku je to bio pionirski poduhvat jer je prvo trebala saživjeti ideja da bi sami nogometaši, uz asistenciju i trenera prvoligaških klubova, birali između sebe najbolje pojedince. HUNS je između ostalog i ovakvom manifestacijom želio, uz podršku svoje krovne svjetske organizacije FIFPro-a, dati dužan dignitet profesionalcima u domaćem okruženju. Za razliku od igrača koji su ostvarili unosne transfere u inozemstvu odnosno prije svega su ostvarili dužan profesionalni status u uređenim sustavima nogometa, domaći su igrači u svekolikom nepovoljnijem položaju. Usmjeriti pogleda i na njihove individualne dosege, iako ne igraju u atraktivnijim europskim nogometnim okruženjima koji plijene pažnju naše javnosti, jedan je od načina da im se oda dužno priznanje. Istovremeno je to manifestacija koja daje respekt i domaćem klupskom nogometu. Zasluga HUNS-a i

njihovih partnera, sponzora, a naravno i HTV-a, koji je od prvog dana pratio Nogometni Oskar, jest u tome da se HNL-ovoj ne baš atraktivnoj kulisi ipak kroz

program i kakvoću dodjele pridaje i nužna doza glamuroznosti. Hrvatski nogomet u tom smislu ne oskudijeva jer naša imena su kroz povijest a i (pogotovo) danas

dio europskog i svjetskog nogometnog glamura. Isti je simboliziran kroz sjajne dosege naših igrača po (naj)slavnijim nogometnim klubovima i natjecanjima, ali je u očima svih ljubitelja nogometa

u Hrvatskoj prije svega utjelovljen u reprezentaciji, odnosno Vatrenima. U tom kontekstu je velika stvar da je reprezentacija stalni gost Oscara. Gotovo svi njeni članovi potekli su iz HNL-a i sada kada su svjetski relevantni oni pomažu svojim kolegama u domaćoj ligi i na ovaj način da steknu dužne javne statuse ...

Na stranu pobjednici po kategorijama, u Westinu je bilo najvažnije da su se svi bivši, sadašnji i budući asovi HR nogometa družili i zajednički poželjeli reprezentaciji dobar turnir u Francuskoj. Utvaramo si da je i Nogometni Oscar simbolično pridonio pozitivnoj atmosferi koja je stvorena oko reprezentacije pred EURO. Uz kompletnu reprezentaciju na čelu sa **Antom Čačićem**, bilo je krasno opet vidjeti članove više generacija Vatrenih, **Miroslava Blaževića**, legende kao **Velimir Zajec**, pa „umirovljeni“ sjajni centarfor **Mark Viduka**. Svojim dolaskom Oscar je uveličala legendarna nam skijaška kraljica a danas pomoćnica ministra ZOS-a **Janica Kostelić**. Jako nam je drago da se ovaj

put, prvi put, na ovoj manifestaciji pojavio i naš najuspješniji inozemni trener, **Slaven Bilić**. Nakon što je dodijelio i 4. Oscara **Luki Modriću**, svom omiljenom igraču, bivši izbornik a danas uspješan trener West Ham Uniteda, kazao nam je ...

–Oduševljen sam doživljenim i jako mi je drago da mi se ovaj put ukazala prilika, odnosno slobodno vrijeme, da dođem. Ovo je velika stvar za naš nogomet i nogometaše, jer su takvi i eventi u inozemstvu te pouzdanom znam koliko igrači i treneri do toga drže. Čestitam svima u organizaciji a ja ću sigurno, ako mi obveze budu dopuštale, sigurno doći i idućih godina. Nedostaju mi ovakva druženja sa svim akterima našeg nogometa, prijateljima koje dugo nisam vidio, priče i evociranje uspomena...

Bilićeve riječi su zapravo lajt motiv uopće Nogometnog Oscara i uz čestitke svim laureatima 4. izdanja, želimo svima uspješnu novu nogometnu sezonu i već sada pozivamo na prvi mali jubilej, peto izdanje 2017.godine...

NAGRAĐENI

NAJ MLADI IGRAČ
ANTE ČORIĆ

NAJ IGRAČ HNL-A
MARKO PJACA

NAJ IGRAČ HRVATSKE
LUKA MODRIĆ

NAJ TRENER
ZORAN MAMIĆ

NAJ SUDAC
BRUNO MARIĆ

DOBRI DUH HR NOGOMETA
– DODJELUJE SPORTSKE
NOVOSTI – MARIJAN MAČO
KOŽINA, EKONOM NK ZAGREB

NAJ MOMČAD GODINE (433)
LOVRO KALINIĆ - STEFAN RISTOVSKI, MARKO LEŠKOVIĆ, GORDON SHILDENFELD, JOSIP PIVARIĆ
-TINO SVEN SUŠIĆ ANTE ČORIĆ, MARKO ROG - MARKO PJACA, ILIJA NESTOROVSKI, MARIN TOMASOV

IVAN JURIC - ČOVJEK KOJI JE ISKORAČIO U EUROPSKU TREnersku KONKURENCIJU TEMELJEM SVOJIH IDEJA, MUKOTRPNOG RADA I USAVRŠAVANJA TE VELIKOG ENTUZIJAZMA

SAM SVOJ MAJSTOR... I KONTROLORI!

U povijesti samostalne Hrvatske niz je imena koji su široj domaćoj javnosti bili nepoznati dok nisu postali netko i nešto u inozemnim nogometnim sredinama. Jedan od takvih je i Ivan Jurić, nekadašnji mladi igrač Hajduka, koji se zarana iz Splita otputio u Španjolsku.

Tamo je kao igrač stvorio respektabilno ime i rejting, te je potom otišao u Italiju. Na čizmi je Jurić igrao u Crotoneu i Genou, uvijek pod ravnanjem svog trenerskog mentora Gianpiera Gasperinia. Nakon izvrsne igračke karijere, u kojoj je osjetio i čast nastupa za reprezentaciju (u eri Slavena Bilića), Jurić se upustio u trenerske vode. Obrazovao se u glasovitoj talijanskoj nogometnoj akademiji u Covicianu, te usporedo već iskazivao stručni talent vodeći mladu momčad Genoe. Kad je Gasperini preuzimao Inter pozvao ga je da mu bude pomoćnik i Jurić je to objeručke prihvatio. Bila je to sjajna prilika da upozna odnose u velikom klubu, da uči i stječe nužno potrebna iskustva. Kako je ta epizoda kratko trajala svoj put nastavio je uz Gasperinia u Palermu. Obzirom na lošu naviku tamošnjeg gazde, Maurizia Zamparina, i ta je stručna postaja kratko trajala.

Jurić se potom osamostalio i posljednje dvije godine debitirao je u trećeligašu Mantovi, odakle sezonu potom (prošlu) bio trener bivšeg mu kluba, Crotonea, u Serie B. Za Jurića je to opet bilo mjesto sreće. U malom gradu, kojem je nogometni klub praktično jedini izvor zabave i zadovoljstva, imao je puno pobornika. Oni ga se sjećaju kao vrijednog igrača i zato su ga doveli da momčadi osigura drugoligaški ostanak bez stresova. No, Ivan Jurić je to odradio na „svoj“ način – a to znači temeljito, sa

puno truda i odricanja, izborom igrača po svojem taktičkom ukusu, uz igru koja je u prvoj polovici sezone bila šok za sve aktere, uključujući najbogatije (Cagliari, Pescara...). Crotone ne samo daje postao hit nego je sve uvjerljivije isticao kandidaturu za direktan ulazak u Serie A. U drugom dijelu, iako sada težim putom jer su ih svi prepoznali kao kvalitetu, Jurićev Crotone, u kojem je briljirao sjajni hrvatski napadač Ante Budimir, je opravdao tu ulogu. Prvi puta u povijesti izborni je status prvotligaša! Fantastičan doseg koji je definitivno Ivana Jurića izbacio na površinu calcio kao trenersko otkriće i veliko stručno osvježenje. Toliko je dobrog napravio da je vlasnik njegova drugog talijanskog kluba, Genoe, Enrico Preziosi inzistirao da se vrati i od svog mentora, Gianpiera Gasperinia preuzmu trenersku palicu! Taj poziv je znakovit po trenersku kvalitetu Jurića zato jer je Preziosi, onomad kad je spličanin odlazio u Inter sa Gasperinijem, javno izvrijedao (i) njega, poručujući mu da je što se njega tiče „ružna prošlost“. Par godina kasnije, eto sve se promijenilo i nedavno je Ivan Jurić, uz veliku euforiju predsjednika Preziosia, predstavljen kao novi trener Genoe. Bitno je naglasiti da je (uskoro) 41.godišnji Splič-

anin drugi Hrvat koji je dobio klupu u Serie A. Njegov prethodnik i jedini dosadašnji akter talijanske elitne lige bio je legendarni mu sugrađanin Tomislav Ivić....

Dakle, Ivane, Preziosi je pogazio svoju riječ...?

-Ma moj predsjednik nije zlopamtilo. Pokazao je to već prije kad je u Genou vratio Gasperinia, a što se pokazalo odličnim potezom. Sada je odlučio umjesto njega, koji je otišao u Atalantu, dovesti mene. Bili smo se baš žestoko posvadili ali vrijeme smiruje strasti i i eto, dogodila se nova zajednička suradnja.

Genoa je vaš drugi dom...

-Je, mnogo sam lijepih trenutaka tu doživio, nogometno i privatno. Moja se obitelj, moje cure, raduju povratku u Genovu. No znate kakav je ovo posao, sve se preko noći može promijeniti...

Rastali ste se i od Crotonea sa dosta tenzija?

-Imao sam dosta otpora u želji da sporazumno raskinem ugovor. Kada su shvatili da sam odlučio otići na višu razinu karijere, a u čemu novac nije presudan, postali su nezgodni. Očito su bili razočarani rastankom nakon što smo izborili elitnu ligu Italije. Nisam ipak očekivao takve probleme...

Genoa je očito bio jaki zov, ne samo zbog zajedničke prošlosti?

-U Italiji nije lako dobiti posao zbog ogromne konkurencije u struci. Moram reći da sam ponosan da ću u idućoj sezoni i ja biti na klupi jednog A ligaša, a pogotovo što je to moja Genoa...

Dobro je da vam neće trebati puno za prilagodbu novoj-staraj sredini?

-Odlično poznajem okruženje. Zatekao sam niz onih koje znam od prije, u stručnom stožeru i skautskoj službi. Genoa je središnji klub, imamo super stadion i vrhunske navijače. Ovo je sredina sa tipičnim tenzijama, takav je temperament, kao da smo na jugu, ali mene to motivira."

Kakve vam je ciljeve odredio Preziosi?

-U Serie A svi klubovi osim onih najvećih 6-7 imaju prvi cilj stabilnu poziciju i odmak od zone borbe za ostanak. Nakon toga slijedi borba za što više bodova i bolje mjesto na tablici, a usporedo je nužno podići vrijednost mladih igrača."

Kakav vam je kadar?

-Momčad ima dobru bazu od prošle sezone. Uz tih 10-12 igrača želimo još 4-5 pojačanja, te nekolicinu mladih talenta koje ćemo uzdizati. Preferiram mlade igrače, koji ima visok potencijal i željni su žestoko raditi i napredovati. To je bio moj pristup i u Crotoneu.

Ne strahujete od neuspjeha u SERIE A?

-Ne, osjećam se spreman i dorastao tom izazovu. Odradio sam dvije dobre sezone u trećoj i drugoj ligi, a po meni, metodologija rada i stručnog pristupa više manje je ista.

Kakav vam je tehnički kredito?

-Pitanje sustava je relativno. Najvažnije da svaki igrač kvalitetno ispunjava svoj badata za momčad. Volim da mi momčad igra jakim intenzitetom, agresivno, uz visoki pressing. No, jasno je da svaki trener u taktičkom smislu ovisi i o kadru kojeg ima.

Više ste puta izjavili da ste pobornik filozofije Antonia Conteja?

-Jako cijenim njegov rad, tipična je talijanska škola nogometa. Conte je vrlo pripremljen trener, ima jasnu ideju nogometa i način kako ju ostvariti. Da je imao nešto više kvalitete u azzurrima napravio bi velike stvari na EURU.

Ocjena viđenog u Francuskoj 2016?

-Nešto su više pokazali Nijemci i Talijani, ostali su bili više manje u sličnim pristupima. Nešto novog zapravo nismo vidjeli, osim što su debitanti ostavili pozitivan dojam.

Hrvatska?

-Potvrdila je da ima puno talenta te individualne kvalitete koje nam mnogi zavide. U grupi smo pokazali puno sobri stvari i djelovali među najzreljim selekcijama. Zato je veliki žal što nismo išli dalje od osmine finala.

Obzirom da praktično svi ostaju u krugu reprezentacije veliki iskorak bi se mogao učiniti za dvije godine u Rusiji?

-Mogao bi, naravno! Ne samo da već sada imamo potentnu momčad, nego je na velikoj sceni pokazala nove snage, kao Pjaca, Rog i drugi. To je novi polet i energija. Vidi se da Hrvatska za Rusiju ima veliki potencijal...

Tako govori Ivan Jurić, sa kojim se satima može razgovarati o nogometu, struci, a da vam nikad ne bude dosadno. Rocker u duši, koji od žestokog ritma sazidao odličnu igračku karijeru, sa istim postulatima kroči i vrlo kompliciranim putovima trenerske karijere. Ono što je kod njega primjetno to je samopouzdanje. Ivan Jurić je čovjek koji ima jasne stručne vizije i vlastitu ideju nogometa. Uz to ima svoje čvrste stavove koje je uvijek spreman staviti na kušnju i bespoštedno braniti argumentima. Rezultati su mu dosada dali za pravo. Iako, i on sam kaže, ne boji se kritike jer on je sam sebi najstroži kontrolor odnosno kritičar. Debitantska sezona u SERIE A neće stoga presuđivati hoće li Ivan Jurić (p)ostati trener, jer će i dosadašnjim radom uvijek biti zanimljiv nekom klubu (barem) B lige. No sa Genoom će Jurić možda odlučno usmjeriti tijekove svoje karijere. Uspješnost koju je iskazao u Crotoneu, pogotovo vrlo moderan nogomet sa relativno anonimnim mladim igračima, ponovi li se i u Genoi, biti će ulaznica u visoko stručno društvo SERIE A...

STARTALA JE NOVA SEZONA HNL, ŠTO NAM SUGERIRAJU ODNOSI U KLUBOVIMA GLEDE TIJEKA PRVENSTVA 2016/17

DINAMO OSTAJE PLANETA ZA SEBE, OSTALIMA SLIČNE ULOGE KAO LANI

Bila je nedjelja, 12. srpnja 2015. U prvom kolu nacionalnog prvenstva 2015/16. ždrijeb je sučelio Dinamo i Hajduk. Brojači gledatelja izbacili su brojku: 23.631. Maksimir je nazočio spektaklu. Koloritu davno zaboravljenog derbija. I rezultat – 1:1, doimao se nestvarno u kontekstu dugogodišnje vladavine "modrih".

Epizoda na otvaranju prošlog prvenstva, ma koliko izgledala iracionalno imala je svoj – racionalni argument: maksimirskom derbiju, po prvi puta u proteklih deset godina, nisu nazočila braća Mamić! Tjedan dana ranije, u subotu, 4. srpnja 2015. na granici Hrvatske i Slovenije, Zdravko i Zoran Mamić, uhićeni su. U opsežnoj istrazi USKOK-a optuženi su za kaznena djela gospodarskog kriminala (zlouporebe položaja i ovlasti, poticanja na inkriminirane radnje, davanje i primanje mita...). Optužnica ih tereti da su GNK Dinamo oštetili za 116 milijuna, a državni proračun za 12 milijuna kuna.

Činjenica da braća Mamić tijekom odigravanja derbija, u Remetincu slušaju na tranzistoru emisiju – "Sport i glazba", proizvela je kod navijača kolektivnu hysteriju. Poglavito među Dinamovim falangama. Aktivisti BBB-a bili su uoči utakmice iznimno revni. Mobilizirali su članove poput političkih stranaka uoči izbora. Uhićenje Zdravka Mamića, među "zakletim je neprijateljima", projiciralo prešutni pakt o nenapadanju. Predstavnici

BBB-a (osim međusobnih čarki) i Torcide nisu napravili nijedan ozbiljniji incident. Epilogom prvog od četiriju derbija domaći su navijači bili evidentno razočarani. Neki su kritičari zavapili za braćom Mamić, konstatirajući: bez njih, Dinamo je toliko jadan da niti Hajduka ne može dobiti! No, tri dana nakon derbija, Dinamo nije uspio pobijediti niti luksemburšku Folu (1:1), u kvalifikacijama za Ligu prvaka. Tada su pak navijači splitskog kluba zavapili: niti taj Hajduk nije bogznašto kada ne može dobiti ovakvog Dinama! U navijačkom nazdravljanju Dinamovoj sramoti, ponajviše je stradao "dobri čovjek" Damir Krznar, v.d.trenera prve momčadi. Nekoć najbolji student HNS-ove Akademije, postao je predmetom sprdnje na društvenim mrežama. Jedna je zlurada konstatacija glasila: "vjerojatno su mu i nojevi bolje stajali na terenu od Dinamovih igrača". Naime, po završetku igračke karijere "Krki" se bavio uzgojem egzotičnih ptica...

Dinamov katastrofalan start u sezonu i USKOK-ovo oživljavanje derbija, potisnula je novinska vijest: braća Mamić – na slobodi! Iluzija hrvatskog nogometa bez Zdravka Mamića, nestala je. Njegovim povratkom, "stvari su došle na svoje mjesto": Dinamo je, uz jedanaestu titulu zaredom, uzeo i Kup! Utjecaj Zdravka Mamića u ustrojstvu maksimirskog kluba i hrvatskog nogometa, nije devalvirao. Iako je

u međuvremenu, zajedno sa sinom Marijom, izvršni predsjednik GNK Dinamo proveo u Remetincu još mjesec dana. I premda je Zdravko Mamić 9. veljače podnio ostavku na predsjedničku funkciju u maksimirskom klubu (ostao je međutim dopredsjednikom HNS-a). Formalno, Mamić u Dinamu trenutačno obnaša funkciju savjetnika.

Usred priprema za novu sezonu Zoran Mamić napustio je klub. Trenersku karijeru nastavlja u Saudijskoj Arabiji. Svoju odluku o odlasku iz Maksimira pojasnio je nesmiljenom medijskom hajkom na svoju obitelj. Zdravko je svojim savjetima kanalizirao odluku o novom treneru. Pomalo neočekivano, Mamićev prvi izbor bio je – Cico Kranjčar. Povratkom maksimirske legende i formalno su zatopljeni dugogodišnji animoziteti i nesporazumi između dviju obitelji. I nakon kadrovskih preslagivanja Dinamo ostaje dominantnim čimbenikom hrvatskog nogometa te aposlutnim favoritom svih natjecanja. Premda je poprilično izvjesno da će "modri" u ljetnom prijelaznom roku transferirati trojicu hrvatskih reprezentativaca – Marka Pjaca, Antu Čorića i Marka Roga. U Maksimiru za spomenuti trojac priželjkuju – pedeset milijuna eura! U kontekstu napisanog, posve je shvatljivo kako Dinamo i nadalje u hrvatskom nogometu ostaje – svijet za sebe, izvan svih kategorizacija unutar HNL-a.

Dvojbena je tek – što najbolji hrvatski klub (bez reprezentativnog terceta) može učiniti u europskom okruženju?

Nekoliko posljednjih sezona Rijeka se predstavljala ozbiljnim takmacom Dinamu. Ali, klub s Kvarnera dočepao se jedino Rabuzinovog "Sunca". Valja međutim istaknuti da je za Riječane, višestruko bitnije od osvojenog Kupa, izgradnja funkcionalnog stadiona na Rujevici i konsolidacija kluba (u organizacijskom i financijskom smislu).

Nova sezona međutim za Rijeku predstavlja svojevrсни izazov. Budžet je smanjen za 30%. U rubrici – dolasci; spominje se samo ime Josipa Eleza. Stoper rimskog Lazija stigao je u Rijeku na posudbu. Kudikamo prometnije moglo bi biti među – izlaznim transferima. Predsjednik Damir Mišković ističe kako HNK Rijeka svake godine mora izvesti igrače u vrijednosti – pet milijuna eura! Spomenuta svota predstavlja 60% budžeta kluba i preduvjet je uspješnom poslovanju. Sa skraćenim proračunom i redukcijom kvalitete igračkog kadra, donedavna priča o šampionskim ambicijama postaje međutim skroz besmislena...

Tranzicijsko razdoblje na Poljudu i dalje traje. Čini se kako sada prolazi, poput Picasovog opusa – ružilastu fazu. Teško je predvidjeti što će nastati iz poljudske šarolikosti. Predsjednik je Slavonac Ivan Kos, koji prema vlastitom priznanju "nije hajdukovac"! Trener je Slovenac (Marijan Pušnik), sportski direktor Portugalac (Mario Branco), šefom omladinske škole trebao je postati Čeh (Jiří Plišek)... Trenutačno, Hajduk je svoju lokalnu autohtonost uspio očuvati jedino među navijačkim pukom. Što može internacionalni Hajduk u nadolazećem prvenstvu? Na to pitanje odgovor nema niti vidoviti Milan, a kamoli Marijan Pušnik. Trener Hajduka uoči početka sezone hrabro je zaključio: mi nemamo klasne igrače! Odjekuje grubo, ali je nažalost – istina.

U prošlom su prvenstvu Lokomotiva i Split

zaokružili "gornji dom" HNL-a i dugo vodili međusobni dvoboj oko četvrte pozicije, koja vodi u kvalifikacije za Europsku ligu. U konačnici, presudila je financijska stabilnost Zagrepčana. Upravo bi (ne) solventnost poslovanja mogla odrediti ovosezonsku sudbinu Splita, kluba koji počiva na ambicijama i financijskoj moći privatnog kapitala (braće Žužul).

Ostatak lige – Inter, Slaven Belupo, Osijek, Istra 1961 te novopridošla Cibalia; živi u raskoraku (ne)realnih želja i skromnih mogućnosti. Može li netko iz spomenutog društva iskočiti iz akvarija vlastite učmalosti? Potencijalno – da. Ponajprije privatizirani klubovi – Osijek i Istra 1961. Prema kratkoročnim planovima, uz potporu svježeg (mađarskog) kapitala, Osijek pompozno najavljuje povratak u vrh hrvatskog nogometa. Zvuči ohrabrujuće. Ponajprije zbog snaženja, godinama već atrofirale osječke škole nogometa. Upravo je Slavoniji potreban inicijalni impuls. Radi se o regiji, u kojoj je gospodarstvo na koljenima, a poljoprivreda kao osnovna privredna grana, u posvemašnjem kolapsu. U (galopirajućem) porastu jedino je iseljavanje stavnovništva...

Michael Glover i njegovi američki partneri spoznali su značenje hrvatske uzrečice: "prvi se mačići u vodu bacaju"! Prošlo je godinu dana kako je u NK Istra 1961 ruski kapital zamijenjen američkim. Izvjesni efekti uočeni su u organizacijskoj strukturi funkcioniranja pulskog kluba. Međutim, u natjecateljskom smislu pomaka nije bilo. Drugu sezonu zaredom Istra 1961 prvenstvo završava na – devetoj poziciji. Iz obje su situacije Puležani "izvukli živu glavu". Lani su imali sreće, jer su Sesvete odustale od Prve HNL i natjecanja u dodatnim kvalifikacijama. Ove sezone, Istra 1961 prvoligaški je status sačuvala tek raspucavanjem jedanaesteraca, poslije dva neodlučena ishoda sa Šibenikom. Naredna sezona i Gloveru i Istri trebala bi predstavljati prekretnicu i potvrdu (be) smislenosti pulskog nogometnog projekta.

Slaven Belupo i Inter, po svom organizacijskom habitusu, podsjećaju na jednojajčane blizance. Njihovo poslovanje zasniva se na entuzijazmu čelnih ljudi i poticajnim sredstvima lokalne samouprave, uz poneki sponzorski blagoslov. Nije stoga slučajnost da nogometni eksponenti Koprivnice i Zaprješića njeguju iznimno prisne, gotovo bratske odnose. S vrlo istančanom "vanjskom politikom oslanjanja na velikog brata". Naime, u svim kriznim situacijama hrvatskog nogometa, Slaven Belupo i Inter bili su bezrezervno – uz Dinamo. Odnosno, Zdravka Mamića.

Ali, u nogometnom sportu baš kao i u politici vrijedi sintagma: "nema vječitih prijatelja, kao što nema niti vječitih neprijatelja"! Nije nemoguć rasplet prema kojemu bi se Slaven Belupo i Inter mogli naći "u opasnoj zoni". Uostalom, i proteklih su sezona živjeli, negdje – na rubu. Lani se, ponajprije golovima Ilije Nestorovskog (najboljeg strijelca lige), Inter odmaknuo od "ugroženog područja". No, Inter se odrekao najboljeg golgetera (za 500.000 eura Nestorovski je transferiran u Palermo) i neki analitičari prvoligaških nogometnih zbivanja već sada predskazuju "bratoubilački rat" Zaprješića i Koprivnice oko ostanka u obitelji Prve HNL.

Objektivno, najveća enigma novog prvenstva povratnik je u elitno društvo – vinkovačka Cibalia. Euforiju unaprijeđenja statusa popratile su međutim i priče o višemilijunskim dugovima (konkretne brojke Vinkovčani kriju kao zmija noge). Iskustva govore kako klub bez financijske, a posredno i stabilnosti igračkog kadra teško može uspjeti u konkurenciji s već etabliranim (i međusobno povezanim) prvoligašima. NK Zagreb predstavlja egzaktn primjer. Zagrebello napuštaju svi koji su dobili ikakvu poslovnu ponudu (Medić, Boban, Stepčić, Kolinger...). A preživjeli klubovi bivšeg prvoligaša beskrupulozno čerupaju kao uginulu kokoš...

GNK DINAMO

VRATARI:

Eduardo Carvalho, Antonio Ježina, Dominik Livaković, Andrej Šemper

OBRANA:

Petar Stojanović, Alexandru Matel, Leonardo Sigali, Gordon Schildenfeld, Jeremy Taravel, Filip Benković, Josip Pivarić, Mario Musa, Borna Sosa

VEZNA LINIJA:

Jonas, Damir Šovšić, Domagoj Antolić, Paulo Machado, Domagoj Pavičić, Goncalo Santos, Amer Gojak, Ante Čorić, Zvonko Pamić, Franko Andrijašević, Marko Rog, Ali Karimi, Dani Olmo

NAPAD:

Marko Pjaca, Angelo Henriquez, Armin Hodžić, Junior Fernandes, El Arbi Hilal Soudani, Dejan Radonjić, Mario Šitum

TRENER: Zlatko Kranjčar

HNK CIBALIA

VRATARI:

Mladen Matković, Patrik Gujić, Zvonimir Šubarić

OBRANA:

Filip Uremović, Ivan Zgrablić, Luka Mijoković, Jure Jerbić, Perica Šare, Mate Crnčević, Filip Žderić, Zvonimir Filipović, Dario Rugašević, Josip Tomašević

VEZNA LINIJA:

Frane Vitaić, Matija Mišić, Marko Martinković, Marko Pervan, Matej Karačić, Tomislav Malenica, Mile Zelenika, Luka Mihaljević

NAPAD:

Sandro Ugrina, Vlatko Šimunac, Tiago Farias, Marko Dabro, Ivan Prskalo, Marko Kraljević

TRENER: Stanko Mršić

HNK HAJDUK

VRATARI:

Lovre Kalinić, Dante Stipić, Karlo Letica, Ivo Grbić

OBRANA:

Hrvoje Milić, Maksym Bilyi, Lorenzo Šimić, Hysen Memolla, Ardian Ismajli, Bruno Budalić, Zoran Nižić, Marko Čosić, Ante Vrljić, Marko Pejić

VEZNA LINIJA:

Jefferson, Artem Radchenko, Nikola Vlašić, Tonči Mujan, Josip Juranović, Zvonimir Kožulj, Elvir Maloku, Anthony Kalik, Frane Vojković, Ante Erceg, Toma Bašić, Marko Bencun, Josip Bašić, Tino-Sven Sušić, Fran Tudor, Ismar Hairlahović

NAPAD:

Márkó Futács, Franck Ohandza, Ivan Mastelić, Said Ahmed Said, Josip Maganjić, Boris Rapaić

TRENER: Marijan Pušnik

HNK ISTRA 1961

VRATARI:

Ivan Brkić, Vanja Iveša, Miloš Ostojić, Ivica Ivušić

OBRANA:

Asen Georgiev, Risto Mitrevski, Lirim Kelmendi, Jamilu Collins, Renato Gojković, Nikola Žižić, Ivica Jurkić, Darko Mišić, Kenan Hadžić

VEZNA LINIJA:

Marcel Heister, Marko Trojak, Dejan Polić, Nikola Prelčec, Sung-Min Hong, Josip Vuković, Saša Urošević, Viktor Marić

NAPAD:

Goran Roce, Valentino Stepčić, Ignacio Lucas Varela, Abdelhakim Bouhna, David Barišić, Šime Gržan

TRENER: Andrej Panadić

HNK RIJEKA

VRATARI:

Simon Sluga, Ivan Nevistić, Andrej Prskalo, David Nwolokor

OBRANA:

Stefan Ristovski, Leonard Zuta, Marko Lešković, Matej Mitrović, Mateo Bertoša, Marko Vešović, Josip Elez, Aleksandar Šofranac, Dominik Mulac

VEZNA LINIJA:

Marin Tomasov, Florentin Matei, Ivan Močinić, Filip Bradarić, Odise Roshi, Mate Maleš, Josip Mišić, Gerald Diyoke, Dario Čanadija, Tomislav Turčin

NAPAD:

Roman Bezjak, Mario Gavranović, Dario Vizinger, Goodness Ajayi, Solomon Theophilus

TRENER: Matjaž Kek

IZ RADA HUNS-A

PREDSJEDNIKOVA PUTOVANJA

Predsjednik HUNS-a Dario Šimić u punom je pogonu. Sa glavnim tajnikom Mariom Jurićem posjetili su HNK Rijeka. U sklopu socijalnog dijaloga, tema je bio tretman odnosno status dva igrača riječkog prvligaša, Marka Leškovića i Nike Datkovića. Oni su pod ugovorom sa Rijekom, ali se nisu dogovorili oko produženja vjernosti klubu, pa sada imaju marginaliziran status.

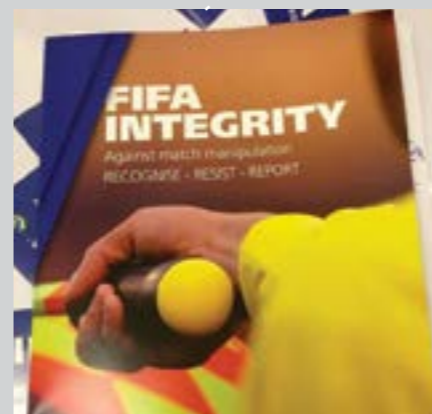

Prije toga Šimić je bio na FIFA kongresu u Mexico Cityu sa gl.tajnikom FIFPro-a Theo Van Seggelenom i Predsjednikom Engleskog nogometnog sindikata i članom izvrsnog odbora FIFPro-a Bobby Barnesom.

Uz to idućih će dana sudjelovati na humanitarnoj nogometnoj utakmici koju organizira fondacija Samuela Eto'a!

PUNA AKTIVNOST ZA GLAVNOG TAJNIKA

I glavni tajnik HUNS-a Mario Jurić nema vremena za odmor. On je predstavljao HUNS u Bukureštu na seminaru "Train the Trainer Course" koji je organizirala FIFA u suradnji s FIFPro. Radi se o stjecanju novih znanja u kontekstu tematike integriteta nogometa, sprječavanju namještanja utakmica i drugog. Prepoznaj, odupri se i prijavi bio je glavni moto seminara. Predstavnici nogometnih sindikata stečeno znanje će prenositi na igrače kako bi ih bolje pripremili za moguće kontakte u vezi manipuliranja nogometnim rezultatima...

Jurić je predstavljao HUNS i na Generalnoj skupštini FIFPro-a, division Europe u Oslu, koja se održala od 07 do 09.lipnja, a gdje se između ostalog raspravljalo o aktualnom stanju u europskom nogometu..

U nešto ipak težernijoj varijanti Jurić je bio i na gala večeri sindikata profesionalnih nogometaša Slovenije (SPINS) i sindikata profesionalnih nogometaša "Nezavisnost" na kojima su dodijeljene nagrade najboljim pojedincima i idealnoj momčadi prvenstva) za sezonu 2015/2016. (slika).

ON LINE STUDIJ

Hrvatska udruga Nogometni sindikat je i 4.godinu za redom upisala studente na FIFPro Online Academy- Sports Management (University College of Northern Denmark). Broj sportaša koji studiraju putem HUNS-a na toj On line Academy jest 17 studenata.

IGRAČKI KADAR 10 HRVATSKIH PRVOLIGAŠA NA DAN 11.LIPANJ 2016.

TKO ĆE ZAPRAVO IGRATI OD 1.09.2016., VIDJET ĆE SE...

NK INTER

VRATARI:

Ivan Čović, Ante Mrmić, Mario Marić

OBRANA:

Silvije Begić, Luka Kunšić, Ivan Čeliković, Mislav Komorski, Khaled Mesfin, Ivan Mikulić, Jakov Filipović, Tomislav Hanžek

VEZNA LINIJA:

Josip Šoljić, Ivan Blažević, Andrea Ottocchian, Tomislav Mazalović, Roko Prša, Denis Ceraj, Zoran Danoski, Toni Martinac

NAPAD:

Marko Kolar, Ivan Mamut, Marin Zulim, Marjan Altiparmakovski

TRENER: Samir Toplak

NK LOKOMOTIVA

VRATARI:

Ivan Filipović, Matko Kramer, Marko Mikulić

OBRANA:

Josip Čalušić, Petar Bočkaj, Siniša Rožman, Matej Rodin, Dino Perić, Herdi Prenga, Karlo Bartolec, Fran Karačić, Maksim Oluić, Luka Capan

VEZNA LINIJA:

Tibor Halilović, Lovro Majer, Marko Tolić, Ivan Fiolić, Luka Ivanušec, Josip Čorić, Endri Cekici, Eros Grezda, Ivan Šunjić, Luka Begonja

NAPAD:

Jakov Puljić, Ante Aralica, Jan Doležal, Matko Babić, Mirko Marić

TRENER: v.d. Mario Tokić

NK OSIJEK

VRATARI:

Zvonimir Mikulić, Borna Žitnjak, Marko Malenica

OBRANA:

Borna Barišić, Ivica Džolan, Lovro Anić, Nikola Matas, Andrej Lukić, Zoran Arsenić, Mateo Barać, Marko Karamarko, Luka Marin, Mislav Leko

VEZNA LINIJA:

Hrvoje Kurtović, Benedik Mioč, Aljosa Vojnović, Zoran Lesjak, Mile Škorić, Tomislav Šorša, Tomislav Čuljak, Milovan Petrović, Josip Špoljarić, Josip Knežević, Artem Favorov, Mihael Žaper

NAPAD:

Nikola Mandić, Antonio Perošević, Tomislav Štrkalj Alen Grgić

TRENER: Zoran Zekić

NK SLA. BELUPO

VRATARI:

Goran Blažević, Antun Marković, Ante Bilandžić

OBRANA:

Marko Martinaga, Vinko Medimorec, Aleksandar Jovičić, Vedran Purić, Goran Barić, Nikola Katić, Dino Štiglec, Božo Musa

VEZNA LINIJA:

Stefan Savić, Soren E. Christensen, Nikola Pokrivač, David Arap, Mateas Delić, Mario Burić, Mario Gregurina

NAPAD:

Muzafer Ejupi, Goran Zakarić, Mirko Ivanovski, Dominik Radić

TRENER: Željko Kopačić

RNK SPLIT

VRATARI:

Tomislav Duka, Luka Kukić, Tomislav Adolf Tomić

OBRANA:

Božo Mikulić, Amir Rrahmani, Ivan Anton Vasilj, Maksim Vitas, Frane Maglica, Ante Majstorović, Santiago Vilafane

VEZNA LINIJA:

Jure Obšivač, Tomislav Šarić, Mateo Topić, Matej Jukić, Kristijan Jakić, Toni Glavaš, Mateo Baturina, Petar Franjić, Miloš Vidović, Ivan Jukić, Marin Roglić, Luka Grubišić

NAPAD:

Dino Špehar, Elis Bakaj, Aliyu Okechukwu, Antonio Samac, Ivan Pešić, Petar Mišić, Dražen Bagarić

TRENER: Goran Sablić

KRAJ AKTIVNE KARIJERE NAJSTARIJEG IGRAČA HNL-A JERKA LEKE, U KOJEM JEDINO ŽALI ŠTO S NJIME NIJE U ISTOM STATUSU I NEPREŽALJENI MU PREMINULI KUM IVAN TURINA

MNOGA DJECA ME I DANAS PROPITUJU O DUELU SA RONALDOM

IGRAČKU KARIJERU JERKO LEKO ZAKLJUČIO JE S 36. GODINA (ROĐEN JE 9. TRAVNJA 1980.). KAO NAJSTARIJI IGRAČ HNL-A, NEŠTO JE STARIJI OD NJEGA JEDINO VRATAR ISTRE 1961, VANJA IVEŠA. NO, LEKO VEĆ IMA PLAN KAKO ĆE NASTAVITI KARIJERU – U PRVOJ HNL UPISAO JE TRENERSKU AKADEMIJU HNS-A I ISTIČE KAKO GA ZANIMA ISKLJUČIVO – SENIORSKI UZRAS.

Bio je to oproštaj pun simbolike. U posljednjem kolu prošlog prvenstva Jerko Leko zaključio je karijeru profesionalnog nogometaša. Proveo je na terenu 27 minuta. Shodno broju na leđima...

- **Priznajem, malo sam drugačije zamišljao kraj karijere. Želio sam da to bude u Maksimiru, ali ne protiv Dinama. No, završio sam priču kao kapetan Lokomotive. S 36 godina. I taj posljednji susret odigrao sam s rupturom mišića**

od tri centimetra. Kao da me i tijelo upozorilo da je kraj – govori Leko. Nema sumnje, Dinamo je obilježio njegovu karijeru. Mada se klub na startu Lekinog nogometnog puta još zvao Croatia. I prve poteze u seniorskoj konkurenciji, Jerko Leko je odigrao u Croatiji. Iz Seseveta. Na posudbi.

No, u Maksimiru su ubrzo spoznali kako bi im "taj britki dečko" mogao biti od koristi. Zajedno s povratkom imena Dinamo, u Maksimir je vraćen i Jerko Leko. Bilo je to

tranzicijsko razdoblje Dinamove povijesti. Nova je vlast preuzela dugove (garnitura na čelu sa Zlatkom Canjugom otišla je u povijest) i momčad, koju su uglavnom činili – domaći dečki. Leko je bio jedan od njih...

Početak trećeg milenija Dinamo još nije preuzeo primat u HNL-u. Prvenstva su osvajali Hajduk (2000/01.) i Zagreb (2001/02.). Maksimirski klub zadovoljavao se "utješnim nagradama" – osvajanjem

Kupa. Posebno je dramatična bila završnica 2002. Maksimirski utakmica između Dinama i Varteksa okončana je bez pobjednika – 1:1. Tjedan dana kasnije, u Varaždinu, Dinamo je "oteo" domaćinu Rabuzinovo "Sunce". Pobjednik je odlučen briljantnim pogotkom Jerka Leke s 20-ak metara.

Taj zgoditak obilježio je i usmjerio Leku karijeru. Neposredno nakon finala Kupa izbornik Mirko Jozić pozvao ga je u reprezentaciju. Tijekom prijateljskog

za 5,5 milijuna eura. Bio je to rekordan transfer za ukrajinski klub. Hrvatski su mediji istovremeno konstatirali: Leko je "modre" spasio od bankrota!

- **Nisam bio sretan što odlazim iz Maksimira. Imao sam 22 godine i osjećao sam kako nisam Dinamu dovoljno dao. No, klub je bio u nezavidnoj financijskoj situaciji i odlučio me prodati.**

Nakon četiri sezone u Kijevu, Jerko Leko igrao je još i u Monacu te turskom Bucasporu. S 31 godinom vratio se u Maksimir. Sveukupno je odigrao za

ogleda s Mađarskom (Hrvatska je pobijedila u Pečuhu – 2:0), Jozić je Leku ispratio na teren riječima:

- **Ne očekujem od tebe da ideš naprijed i zabiješ gol, jer ono što si napravio u Varaždinu događa se jednom u karijeri!**

Leko u Pečuhu nije šutirao prema protivničkim vratima niti ga je Jozić vodio na Svjetsko prvenstvo u Japan i Južnu Koreju. No, 31. kolovoza 2002, posljednjeg dana prijelaznog roka zagrebački je Dinamo prodao Leku kijevskom imenjaku

Dinamo 156 utakmica. U "drugom mandatu" igrao je s Dinamo i u Ligi prvaka. U Maksimiru je gostovao madridski Real. Cristiano Ronaldo nerado se sjeća zagrebačkog dvoboja. Cijelu utakmicu domaći su mu navijači skandirali – Messi, a gležanj ga i danas zabolji kada se sjeti domaćeg igrača s brojem – 7 (Leko je u Dinamu imao isti broj kao i Ronaldo u Realu).

- **Zahvaljujući Ronaldu bio sam i na naslovnici Marce. I danas me klinici**

zaustavljaju i pitaju za njega. Upravo su utakmice poput te s Realom i igranje Lige prvaka dale smisao mom povratku u Maksimir.

Prvi trener Jerka Leke u seniorskoj konkurenciji bio je Ante Čačić. U Sesvetama. Upravo mu je aktualni izbornik "zapečatio" karijeru u Dinamu. "Odstranio" ga je iz prve momčadi, uz konstataciju kako – "ne vidi sjaj u njegovim očima". S 34 godine Leko je završio na posudbi – u Lokomotivi.

No, čudni su putevi Gospodnji... Već slijedeću sezonu Leko i Čačić ponovno su bili u istoj svlačionici – na Kajzerici.

- **Pogodila me Čačićeva izjava o sjaju u očima. Bila mi je to najružnija epizoda tijekom igranja u Dinamu. Tek mi je u Lokomotivi priznao kako se bojao da ću kao jedan od najstarijih igrača u svlačionici okrenuti momčad protiv njega.**

Igrajući za Dinamo, Lokomotivu i reprezentaciju, Leko je dobio impresivnih – 95 žutih kartona. I mnogi su ga rivali doživljavali kao igrača protiv kojega ne bi voljeli ponovno igrati.

- **Ne mogu demantirati statistiku, ali mislim da nisam bio nikakav grubijan. Nikada nisam nikoga namjerno ozlijedio.**

Iako je svega 19 puta bio u početnom sastavu, Jerko Leko ima čak 59 utakmica u reprezentaciji Hrvatske. Formalno, ima više nastupa od Bobana, Prosinečkog, Bokšića, Bilića, Vlaovića, Tudora, Štimca, Rapačića, Stanića... Bio je sudionikom dva Eura i jednog Svjetskog prvenstva. No, nekako mu se u sjećanje najdublje urezao nesuđeni – 60. nastup.

- **Trebao sam ući u igru u onoj famoznoj utakmici s Turskom, u Beču (Euro 2008.). No, zagubio se papirić s mojim imenom. Dok smo ga tražili Turci su zabilježili izjednačujuć pogodak. Šteta, propustili smo tada odličnu priliku napraviti nešto veliko.**

Premda mu je Beč najtužnija sekvenca nogometne karijere, eliminaciju s Eura ne smatra tragedijom.

- **Sve je to ipak samo sport. Tragedija je nešto drugo. Tragedija je odlazak Joje** – zaključio je tužno. I posljednjih 27 minuta profesionalne karijere posvetio je neprežaljenom prijatelju i kumu, prerano preminulom vrataru Ivanu Turinu.

- **Imali smo plan kako ćemo karijeru završiti s 36. godina, a onda pokrenuti nešto zajednički. Nažalost, Joje već tri godine nema...**

JOŠ JEDNA USPJEŠNO PROVEDENA ORGANIZACIJA
PRIPREMA ZA IGRAČE BEZ PROFESIONALNOG UGOVORA

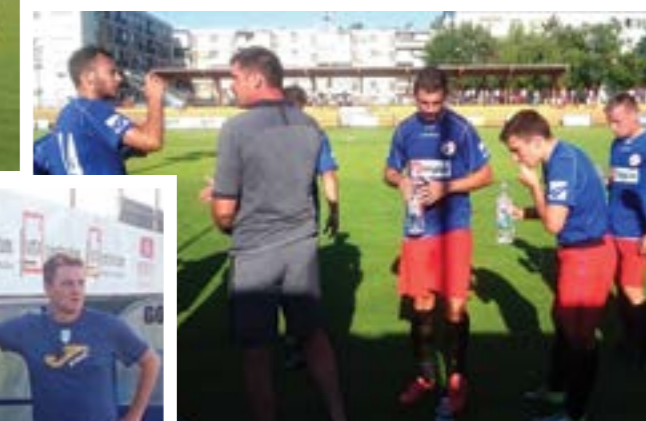
HUNS-OVA „PRVA POMOĆ“ IGRAČIMA U POTRAZI ZA KLUBOM

Kao i prethodne tri godine tako je i ove HUNS organizirao poseban kamp za pripremu igrača koji nemaju profesionalni ugovor. Od 21. lipnja oni su devet dana vrijedno trenirali na terenima nogometnog kluba Kustošija. HUNS tu akciju, koja se simbolički može tretirati kao prva pomoć igračima koji su u iščekivanju novog kluba, provodi uz pokroviteljstvo krovne institucije, FIFPro-a. Svim sudionicima i ove je godine osigurana sportska prehrana, oprema, a čak je i igračima koji dolaze iz drugih dijelova Hrvatske osiguran smještaj u kultnom zagrebačkom hotelu Westin. Stručni dio kampa ove godine vodio je trener Ivica Landeka. Za pripremu vratara bio je zadužen Tomislav Pelin,

dok je važan doprinos u zdravstvenom pogledu dao fizioterapeut Zlatko Lozer. Za kondicijsku pripremu bio je zadužen Domagoj Penava, a team manager i osoba koja je rješavala sve što je organizacijski bilo nužno bio je Sandro Šoronda. Sa tako stručnim timom i velikim entuzijazmom, pripreme su bile na visokoj prvoligaškoj razini. Treniralo se dva puta dnevno, a 29. lipnja odigrana je i vrlo jaka prijateljska utakmica. Sučelila se selekcija HUNS-a te hit prošlosezonske prve HNL lige, Inter Zaprešić. Sa velikim zadovoljstvom ističemo da je selekcija igrača bez ugovora, pod okriljem HUNS-a, izvojevala pobjedu nad renomiranim suparnikom. Konačni rezultat nije

presudan ali je svakako dobar pokazatelj kvalitete igrača koji su se pripremali sa HUNS-om, dakle, 2:1, uz pogotke Maria Sačera i Filipa Šimića... U nizu igrača koji su trenirali i igrali spomenuti ćemo uz strijelce i Dominika Picaka, Leonarda Mesarića, Ivana Borasa, Lek Kćiru, Maria Brlečića, Ivana Šimurinu, Luku Perića, Ivora Weitzera i Josipa Fučeka...

–To je sada tradicionalno okupljanje – kaže glavni tajnik HUNS-a Mario Jurić – i rezultati iz prošlih izdanja ukazuju da uspijevamo u onome što je temeljno, to jest da igračima bez ugovora omogućimo dobru pripremu, pomognemo tako lakše pronaći novi klub i spremno odgovore zahtjevima novih poslodavaca.

FIFA · INTERPOL · FIFPro

RECOGNISE RESIST REPORT

say no to match-fixing

SAY NO

2

MATCH-FIXING

say no to match-fixing

REPORT say no to match-fixing

match-fixing